

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-4/09

Priština

6. maj 2011. godine

U postupku

S.L., poznat kao S.S.

Žalilac

protiv

K.M.N.

Podnosilac zahteva/Tuženik

Žalbena veće KAI Vrhovnog suda Kosova sastavljeno od predsedavajućeg sudije Antoinette Lepeltier-Durel, sudija Anne Kerber i Sylejman Nuredini, u žalbi protiv odluke Komisije Kosovske imovinske agencije KPCC/A/13/2008, (predmet upisan pred KAI pod brojem KPA06038), od dana 30. aprila 2008. godine, nakon zasedanja održanog 6. maja 2011. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

- 1- Žalba S.L. je odbačena kao nedozvoljena.
- 2- Žalilac, S.L., treba da plati troškove postupka u iznosu od € 55 (pedeset i pet) u roku od 15 dana od dana prijema presude a ako ne učini to doći će do prinudnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 19. decembra 2006. godine K.M.N. je podneo imovinski zahteva Kosovskoj Agenciji za imovinu (KAI) u vezi imovine koja se nalazi u Opštini Podujevo, Barica, katastarska zona Sukriš, parcela br. 180, klasifikacija: privredna bez zgrade zemlja/šuma); opis: njiva 4 klase; u površini od 6746 m². Zahtev je upisan KPA06038.

Podnosilac zahteva je naveo da je nasledio zemlju od svog ova M.N. i da nije obavio nikakve promene imena vlasnika u Katastarskoj kancelariji. On je dalje izjavio, da je njegova imovina nezakonski zauzeta od strane porodice Jusufa Lugolija.

Kako bi podržao svoj imovinski zahtev podnosilac zahteva je dostavio KAI sledeća dokumenta:

- Posedovani list br. 17 Katastarske opštine Podujevo izdat dana 24. februara 1988. godine u vezi sedan različitih imovina, među kojima je i imovina u sporu. List pokazuje da je vlasnik M.N.;
- Odluku Opštinskog suda u Kušumliji ogranak u Podujevu, od dana 12 maja 1988. godine – II.O.br. 36/97- gde je navedeno da nakon smrti njegovog oca 1985. godine podnosilac zahteva je nasledio 1/5 idealnog dela nepokretne imovine njegovog oca među kojima je imovina upisana u posedovanom listu br. 17 Katastarska opština Surkiš.

KAI je verifikovala oba dokumenta. KAI je dalje navela da je posed izgubljen 10. juna 1999. godine i da je gubitak vezan za konflikt.

Dana 16. jula 2007. godine KAI objavila zahtev.

Dana 8. marta 2008. godine, službenik je otišao na mestu na kome se nalazila imovina i postavio znak koji je naznačio da je imovina bila predmet podnošenja zahteva i da zainteresovane strane trebaju dostaviti njihov odgovor u roku od mesec dana. Imovina je zauzeta od strane S. L., koji je bio prisutan na imovini ali je odbio da potpiše obaveštenje o učešću. Ipak on nije potraživao legalno pravo nad imovinom koja je predmet imovinskog zahteva. Kopija zahteva je ostavljena gospodinu S.L. i B.L..

Pošto niko nije osporio valjanost imovinskog zahteva u roku od 30 dana predviđenim odeljkom 10.2 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, zahtev je ostao nesporan.

Dana 30 aprila 2008. godine, Komisija Kosovske agencije za imovinu (KKAI) je donela grupnu odluku KPCC/D/13/2008 u vezi zahteva navodeći *“ je podnosilac imovinskog zahteva ili nosilac imovinskog prava, kako to slučaj nalaže, dokazao pravo vlasništva nad predmetnom imovinom ili delom iste kako je to navedeno u odgovarajućoj pojedinačnoj”*.

Dana 21. novembra 2008. godine, KAI je identikovala imovinu koja je spor zahteva navodeći: *“(a) je podnosilac(oci) zahteva kako je gore navedeno dokazao(la) da K.M.N. je vlasnik dan 1/5 predmetne imovine; i naložila da (b) K.M.N. [opomena za veće: to je podnosilac zahteva [...]]”*. KKAI je dodala da *“U predmetima gde postoji više od jednog vlasnika predmetne imovine, gore navedena odluka i nalog ne utiču na pravo bilo kojeg od suvlasnika”*.

Dana 17 aprila 2009. godine, odluka je uručena supruzi S.L..

Dana 22 aprila 2009. godine S.L., identifikovan na osnovu njegove lične karte koju je pokazao radniku KAI i koja je ukazivala da je od stvarno S.L., je dostavio izjavu KAI koristeći ime “S.S.”. On je naveo da ima mali deo u spornoj imovini kao i ostalih 14 porodica te i da je želeo da ima pravedan sporazum sa njima. On je naveo da je pre oko 100 godina njegov deda bio primoran od strane Srbije da proda imovinu. On nije dao razloge zbog čega nije učestvovao u postupku pred Komisijom.

Pravno obrazloženje:

I. Žalba je nedostupna.

Izjava od 22. aprila 2009. godine, sve dok je vezana za imovinu koja je spor predmeta, se treba tumačiti kao žalba protiv odluke KKAI od dana 30. aprila 2007. godine.

Međutim, S.L. nema pravo da uloži žalbu. Žalbu protiv odluke KKAI moželožiti stranka u postupku pre KKAI (odjeljak 12.1 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079).

S.L. se ne može smatrati strankom. Stranka u zahtevu i postupku *“bilo koje lice osim podnosioca zahteva koje trenutno koristi ili tvrdi da ima pravo na imovinu koja je predmet zahteva, i/ili bilo koje drugo lice koje može da ima pravni interes u vezi sa imovinom koja je predmet zahteva[...]...uz uslov da to lice obavesti Izvršni sekretarijat o svojoj nameri da učestvuje u administrativnom postupku u roku od trideset (30) dana od prijema obaveštenja od strane Izvršnog sekretarijata u skladu sa članom 10.1.”* (Odeljak 10.2 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-79, citat dodat).

S.L. je bio obavešten u skladu sa zakonom ali on nije obavestio Izvršni sekretarijat o svojoj nameri da učestvuje u postupku. Na osnovu odeljka 10.1 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, Izvršni sekretarijat *“obaveštava i šalje kopiju zahteva”* bilo kojem licu koji uživa pravo na imovinu koja je predmet zahteva. S.L. je na osnovu uredbe obavešten dana 8. marta 2008. godine, kada je službenik KAI posetio imovinu u sporu, postavi znak o zahtevu na imovini i ostavio njemu i B.L. kopiju zahteva. S.L., međutim, nije tražio pravno legalno pravo nad imovinom u roku od 30-dana predviđenom u odeljku 10.2 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079. Kao posledica, on nije postao stranka u zahtevu i u postupku.

To što mu se obraćaju kao „odgovornoj strani“ u izveštaju notifikacije i što mu se uručila odluka KKAI ne menja njegovo pravno procenjivanje.

Prema tome, pošto nije „stranka“, S.L. ne moželožiti žalbu protiv odluke KKAI.

Dalje, treba se navesti da odeljak 10.3 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 *“Lice koje ima pravni interes po pitanju zahteva koje nije obavешteno po zahtevu, može da bude*

primljeno kao stranke u predmetu u bilo kojoj fazi postupka ” nije u primeni. S.L. je primio obaveštenje o zahtevu kao što je već navedeno.

II. Ali ako bi sud smatrao izjavu kao valjanu žalbu, ista bi se odbila kao neosnovana iz sledećih razloga:

Argumentacija S.L. se ne može uzeti u obzir. Odeljak 12.11 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 predviđa da se nove činjenice i materijalni dokazi predstavljeni od strane bilo koje stranke u žalbi se neće prihvatiti i uzeti u obzir od strane Vrhovnog suda sem ako je prikazano da te činjenice i dokazi nisu bili razumno poznati stranci u predmetu. Ovde S.L. je bio obavešten u vezi postupka pred KAI od dana 8. marta 2008. godine kada su službenici KAI posetili imovinu i uručili mu kopiju zahteva. Ipak on nije učestvovao u postupku i čekao je sve dok mu se nije uručila KKAI odluka dana 17. aprila 2009. godine. On takođe nije naveo nijedan razlog zbog kojeg nije dostavio svoje obrazloženje protiv zahteva tokom postupka pred KKAI. Takođe sud ne vidi bilo kakav razlog zbog kojeg on nije mogao doneti argumente u ovim postupcima pošto navodne činjenice su mu bile poznate.

Na osnovu gore navedenih činjenica i u skladu sa odeljkom 12.3 UNMIK uredbe zamenjene Zakonom br. 03/L-079, Žalbeno veće KAI odlučuje kao u dispozitivu ove presude.

Sudska taksa:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-79, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom.

Međutim, isti izuzetci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom.

Kao posledica, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Tarifa sudske takse za ulaganje žalbe (član 10.11 AU 2008/2): 30 €
- Polovina tarife sudske takse za donošenje presude (član 10.15 i 10.21 i 10.1 AU 2008/2), uzimajući u obzir da se vrednost imovine u predmetu razumno može proceniti između € 5.001 i € 10.000: € 25.

Ova sudska taksa pada na teret žalioocu koji je izgubio slučaj. Završni rok za plaćanje je predviđen članom 45 stav 1 Zakona o sudskim taksama (Službeni list SAPK-3. oktobar 1987).

Pravni savet

Prema članu 13.6 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-79, ova presuda je završna i važna te se ne može osporiti putem redovnih ili neredovnih lekova.

Podpisano od strane: Antoinette Lepeltier-Durel, EULEX Predsedavajući sudija

Podpisano od strane: Anne Kerber, EULEX sudija

Podpisano od strane: Sylejman Nuredini, sudija

Podpisano od strane: Urs Nufer, EULEX registrar